

Hensyn til Finanslovforslaget. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa det ene eller det andet, men jeg skal sige, at denne Finanslov er efter min Overbevisning en rigtig god Finanslov. Den vil ikke komme til at hvile som en tyngende Byrde paa Landets Borgere, men jeg tror, at den gennem mangfoldige Bevillinger vil bidrage til at skabe Lykke og Glæde i mange Hjem.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet ogsaa jeg anbefaler Finanslovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Frijs-Frijsenborg: Saavidt jeg kan se, foreligger der ikke i denne Finanslov nogen Sag, som kan bringe stor Dissens mellem de to Ting. Alligevel skal dog ikke være sagt, at dette Ting med stor Glæde eller Begejstring kan se paa dette Forslag, men at gøre Indvendinger mod og fremdrage Enkeltheder i et Lovforslag, naar man dog paa Forhaand ved, at man agter at acceptere det, finder jeg temmelig ørkesløst og ikke førende til noget. At vi ikke kunne se med Glæde paa et Finanslovforslag, som oprindeligt havde Overskud og ender med et Underskud paa 4 Mill. Kr., følger af sig selv. Det er for Resten ikke os alene, der ikke se med Glæde derpaa, det gælder jo ogsaa den højtærede Finansminister. — Det glædede mig at høre de Udtalelser, som den højtærede Finansminister brugte i Fredags nede i Folketinget, og jeg er overbevist om, at den højtærede Minister har saa stor Indflydelse i Folketinget, at hans Paa-mindelse til Tinget om, at det Forhold, som han omtalte, ikke maa gentage sig ad Aare, vil blive taget til Følge. Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Minister har ligesaa stor Indflydelse hos sine Kolleger, saa at han kan forhindre, at noget saadant kan finde Sted, da man ikke kan sige Regeringen fri for, at det er den, som har bragt en Del af de mange Forslag frem.

Harald Jensen: Som Finansloven foreligger for dette Ting, vil den jo blive vedtagen, de faldne Udtalelser tyde derpaa. Større Stridspunkter er der ikke, hvad ogsaa de faldne Udtalelser gaa ud paa. Jeg skal derfor kun give den et Par Ord med paa Vejen.

En Finanslov omfatter saa mange forskellige Poster, at det er umuligt, at den paa ethvert Punkt kan tilfredsstille alle. Der vil altid være noget, man er glad ved,

og noget, man er ked af. Det, som det kommer an paa, er, hvilket Indtryk Finansloven gør som Helhed. Der vil jeg for mit Vedkommende pege paa en meget stor Fejl, som jeg synes, denne Finanslov har, og som den i øvrigt har tilfælles med de tidligere vedtagne Finanslove. Fejlen er de store Udgifter til Militærvesenet. Det er oplyst i det andet Ting, at disse Udgifter andrage mellem 23 og 24 Mill. Kr., og det har vist sig, at disse Udgifter gennem Aarene stadig stige. Vort Parti har søgt gennem Ændringsforslag at faa disse Beløb betydeligt nedsatte, men det er ikke lykkedes. Jeg beklager det meget, for det vil hindre os i at kunne slutte os til Finansloven. Denne Fejl, som vi her se i Loven, er nemlig saa stor, at vi ikke se os i Stand til at stemme for Loven.

Endvidere maa jeg beklage, at en stor Del af de Forslag, vort Parti har stillet i det andet Ting, og som gik ud paa en Forbedring af de smaa Statsfunktionærers og Statsarbejderes Kaar, Ophjælpning af Hededyrkning, Befæstelse af Husmændenes Krav om Selvstyre af de Midler, Staten stiller til Raadighed for dem, er blevet slaaet ned. Jeg ser dog med en vis Fortrøstning Fremtiden i Møde. Det har nemlig vist sig i de Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, at der er kommet mange Forslag frem fra vor Side, som ved deres Fremkomst have vakt Storm af Uvillie og ere blevne slaaede ned, men i Aarenes Løb ere Kravene trængte frem, og til sidst ere de blevne løste. Jeg haaber derfor, at de Krav, som ikke ere komne med i Aar, maa komme med paa Finansloven næste Aar eller næste Aar igen. I hvert Fald vil vort Parti vedblive at stille disse Krav, indtil Spørgsmaalene ere blevne løste.

Jeg skal ikke komme langt ind paa disse Spørgsmaal, da jeg ikke ønsker at rejse nogen Debat eller større Diskussion om Enkelthederne paa Finansloven, og da jeg giver tidligere Talere Ret i, at det er ørkesløst, eftersom vi dog skulle vedtage Loven, som den er; men jeg skal dog beklage, at der ikke findes det Dyrtidstillæg til Folkeskolens Lærere og Lærerinder, som vi forlangte i det andet Ting. Det blev oplyst under Forhandlingerne, at op imod 1,000 Lærere og Lærerinder i Folkeskolen her i Landet have under 800 Kr. aarlig, en Begyndelsesløn af under 800 Kr. Deres Tillæg vil allerhøjest andrage en 6—700 Kr. Naar de have været 20 Aar i Embedet, vil det andrage 600 Kr. Man ser altsaa, at disse Lønninger ere